

ΔΧΑΕ, Στ', 6

Ἀθῆναι

17 αἰ.

Εἰς χρονικὸν εὗρεθέν ὑπὸ τοῦ Πιτάκη ἀναφέρεται
περὶ τῶν Ἀθηναίων ὅτι « τῷ ἔτει τούτῳ (= 1651)
μέγας σεισμός ἐγένετο καὶ ἅπαντες οἱ γαοὶ ἐδεί-
σθῃσαν καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Διορυγίου
εἰς δύο ἐσχίσθη καὶ ὁ τοῦ ἀρχιερέως οἶκος
κλόνῃ μέγα καὶ λίθῳ ἐκ τοῦ βράχου προβληθεὶς
τό ἀνώγειον ἐκρημνίσθη. Τοῦτο δὲ ἐγένετο τό
ἑσπέρας τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος, πολλοὶ δὲ οἶκοι
τῆς τοῦ Σωτῆρος Νικοδήμου μονῆς κατεκρη-
μνίσθησαν καὶ ἡ βασιλικὴ ἐκκλησία ἐρράγη



καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ εἰς τὴν μητρόπολιν ὁ
Δημήτριος κεραυνῶ βληθεὶς ἐτελεύτησεν
ἀφύσας ὀρφανὰ καὶ χήρας v.